
Téglásy Imre

Hogyan éljük túl a bölcsők háborúját?¹

**A termékenységellenesség mint háború
– „csak más eszközökkel”**

2015. július 25-én szombat déltől 2015. július 26. vasárnap délig terjedő időben magyar állampolgárok egy kis csoportja gyűlt össze Ásotthalom határában, a szerb-magyar államhatárt jelző, 457. számú határkőnél, hogy fölhívják a figyelmet a földrészünket fenyegető végveszélyre és keresztállítással és imavirrasztással is őrizték Európa és benne Magyarország földjét.

¹ A *bölcsők háborúja* kifejezést tudomásunk szerint Mindszenty József (1892-1975) hercegprímás használta először. Amikor 1973-ban kanadai útján a tengerentúlra került magyarokat meglátogatta, a magyarok megmaradásának szorgalmazására a franciák példáját állította, akik a 18. században csak úgy tudtak megmenekülni és fennmaradni, hogy az angolszászokkal szemben megvívták az ún. „bölcsők háborúját”. Ennek jegyében az 1660-as 1770-es évek között az átlag francia családokban tíz gyermek született. A mai kanadai népesség ennek köszönheti megmaradását.

Rendezvényük célja az volt, hogy a kereszténység 1456. júliusi nándorfehérvári diadala alkalmából üzenetet küldjünk a magyarság és az európai nemzetek létérdekét egyaránt veszélyeztető, törvényeinket határaink törvénytelen átlépésével sértő idegeneknek, másfelől jelezzék Európa őslakos polgárainak, hogy a népvándorlás mindannyiunkat végső romlásba döntő, modern háborúja nem a határainkon áttörő idegenek pusztításával, hanem a saját szívünkben elrekkentett magzatgyermek elleni terrorral, az anyaméhekben belül dúló termékenységellenességgel kezdődik – és talán végzetes vereségünkkel végződik:

A 24 órás imavirrasztás résztvevői találkoztak menekültekkel is. Az államhatárral együtt a kulturális- vallási határt is jelző, általunk fölállított keresztteken is át-gázoltak családok. Őlükben azonban ott hozták a maguk legbecsesebbnek tartott ajándékait: a Teremtő Istentől (a hitük szerint Allah-tól) kapott gyermekeket.

Aztán a magyar életvédők újra üzentek: 2016. július 23-án, szombaton, a keresztény Európa 1456-os nándorfejevári diadalát jelző déli harangzúgáskor nemzetek-országok életvédő képviselői indultak a Szent Kapisztrán János nevét viselő budai térről az Árpád-házi Szent Margit hamvait rejtő domonkos rendi szerzetes kolostor romjaihoz.

A Krisztus kinszenvedését, halálát és feltámadását idéző, 15 állomást felölelő keresztjárás alatt bűnbánó fohással emlékeztek arra a kétmilliárd, magzati életkorú gyermekre, akiket Krisztus hívó szava dacára sem engedünk megszületni. Idézték a népesedésszatisztikát, amely kíméletlenül jelzi: az élet kultúráját legyűrő halál civilizációja a megszűnés felé sodorja a gyermekeit elrekkentő Európát. Fájalták, hogy a természet kétmilliárd éves biológiai alaptörvényével és olykor a saját alkotmányukkal is dacoló rendszerek, kormányok szembeszálltak a Teremtővel, hadat üzentek népeik testi és lelki termékenységének. Kijelentették: bölcsők háborúja dülja földrészünket, mert gondolattal, szóval, cselekedettel vagy mulasztással meghüségítjük a fogantatással kezdődő magzatgyermeki élet és az őket sokszor teherként hordó szülők élethez és méltósághoz fűződő jogának védelmét.

A Krisztusban az Életért Egyesült Európai Nemzetek² képviselőiként felkértek minden jóakaratót embert, törvényhozót és vallási közösséget: állítsuk meg az anyaméheken, vagyis a nemzetek legbelső határain belül folyó népirtást, túlélésünk érdekében fékezzük meg az óslakos európaiak jövőjét pusztító, semmivel sem igazolható terrort!

2 Angolul: Nations United in Christ for Life for Europeans – NUCLEUS)

Kérték európai társaikat, hogy legyen már béke az anyaméhben, mert „*méhében él a nemzet.*” A kereszténység közös, európai ihlete jegyében buzdították őket arra, hogy éltessek egy szent és termékeny, minden gyermekéről édesanyaként gondoskodó Európa és mindenfelé a boldog anyaország eszményét!

Claus von Clausewitz közismert mondása szerint „*a háború a politika folytatása, csak más eszközökkel.*”³

³ Vö. „Der Krieg ist nich anderes als die Forsetzung d7er Politik mit anderen Mitteln.” (CLAUSEWITZ, C.: *A háborúról*)

A háborúkról,⁴ amelyek különböző országok közötti fegyveres összecsapásokról, egymással vetélkedő népekről, csoportokról, esetleg valamiféle szervezett támadásról szólnak,⁵ bőven vannak fogalmaink.⁶ Ezek azonban csak annyiban érintik témánkat, amennyiben a mi dolgozatunkban is szervezett pusztításról, népek és népcsoportok ideológiai, vallási, kulturális vagy éppen gazdasági okokból eredeztethető ellenségeskedéseiről, hatalmi fölény biztosításáról esik majd szó, de esetünkben az ellenségeskedésnek nem ezt a többnyire nyílt, könnyen érzékelhető és ezért könnyebben is kezelhető megnyilvánulási módját tárgyaljuk. Közismert, hogy szinte a legutóbbi időkig viselt hagyományos háborúk elkövetői és áldozatai főként a katonáskodó, felnőtt férfiak, politikai vezetőik hatalommegtartásra vagy annak megszerzésére irányuló célja pedig az ellenség legyőzése útján megőrizni vagy birtokba venni, megvédeni vagy elpusztítani a vitatott hatalmi, emberi vagy éppen természeti erőforrásokat.

Abban a háborúban, amelyről mi beszélünk, két „hadviselő” fél feszül egymásnak: az élet és halál feletti korlátlan hatalomra törekvő Ember és az őt nemző-teremtő, neki életet adó Isten (Természet). Az egyik a luciferi lázadás örököseként emel szarvat a szaporodás és sokasodás 4 milliárd éves természet-törvénye (és ennek alávett önmaga ellen), hogy újabb, maga által hozott véráldozattal, netán teljes kipusztulása árán ízlelhesse a vesztesekre váró gyümölcs keserű vizét...

Célunk nem kizárólag morális, teológiai tételek ismétlése, terjesztése. Ezeket ugyan nem hanyagoljuk el, de főként az ipari forradalommal kezdődő, napjainkban már egész földrészeket elsüllyedéssel fenyegető globális polgárháború ideológiai és mentális okait szeretnénk feltárni. Egy olyan, új típusú háború megnyilvánulási formáit kutatjuk, melynek tragikus szereplői gyakran maguk sem tudják, hogy valójában hadviselő felek. E világháború színtere ma már az egész bolygó. Világméretben pusztító ereje, alkalmazásának módja, tárgyi eszköz-rendszerre olyan nagyságrendben követel áldozatokat, hogy ezzel előzmény és példa nélküli az emberiség írott történetében.

Ennek a „dögvész”-nek, ennek a „vad döghalál”-nak⁷ a kezdeményezői, szemléltői és áldozatai sajátos tudati-testi betegség tüneteit hordozzák. Ezzel az egész emberiség, benne lefelől az Európában őshonos emberi lény, a *homo europaeus* túlélését veszélyeztetik.

4 War is a large-scale armed conflict and the term is used as a metaphor for non-military conflicts. In: [https://en.wikipedia.org/wiki/War_\(disambiguation\)](https://en.wikipedia.org/wiki/War_(disambiguation))

5 A state of armed conflict between different countries or different groups within a country In: <https://www.oxforddictionaries.com/definition/english/war>

6 Just war – that is deemed to be morally or theologically justifiable In: <http://www.oxforddictionaries.com/definition/english/just-war>

7 „A város, amint magad is látod, nagyon / megingott, és nem tudja fölemelni már / fejét a véres zavarok poklaiból, / pusztulva földje gyümölcsös bimbóiban, / pusztulva a legelő gulyákban s a nők meddő szüléseiben; rajt ütött gyűlölt / lázzal a gyújtó isten, a vad döghalál / és Kadmos háza megürül, / s a fekete Hádés sirással, jajgatással gazdagul.” SOPHOKLÉSZ: *Oidipusz király*. <http://mek.oszk.hu/00500/00502/00502.htm>

E tragikus polgárháború

1. áldozatai a meg sem fogant vagy magzati életkorukat élő gyermekek,
2. elkövető-áldozatai között ott találjuk a családon belüli erőszak szereplőit, a saját utódaikat fogamzásgátlással „megelőző” vagy a művi abortusszal elrekkentő „szülőket”,
 - az ítéletvégrehajtóként közreműködő egészségügyi alkalmazottakat,
 - a politikai döntéshozókat,
 - a közvéleményt formáló sajtót,
 - az oktatásügy szereplőit,
 - egyházi személyeket,akik az intézményesített jogrend keretében végzik ezt a népirtást,
3. Szemléelői pedig azok, akik tévesen úgy vélik: a véresen látványos dráma nézőterén ülve nekik aztán semmi közük a népek és nemzetek összecsapásához, az események alakulásához. De rájuk is a babitsi bölcsesség: „vétkesek közt cinkos, aki néma.” (Babits Mihály: Jónás könyve)

Ők azok, akik a Teremtő természet alaptörvényét semmibe vevő jogrendjünkkel dűlják-fosztják-öldöklük saját népüket, nemzetüket. Gátolják a jövőendő nemzedékek megfogadását, károsítják a fogantatással kezdődő emberi élet előfeltételét képező tevő *testi és lelki termékenységét*. E háborús pusztítás hadszíntere a nemzetek legbelsőbb, legintimebb határain belül található kincsház: *az anyaméh!*

Hogy az anyaméheken mint a nemzetek legbelsőbb határain belül folyó háború voltaképpen egy pandémiás fertőzéssel ér fel, azt John Smeaton szavaival, az Egyesült Királyság életvédő szervezetének elnöke igazolhatja:

„Bizonyíthatóan az emberiség írott történelmének legnagyobb katasztrófáját tapasztaljuk napjainkban. Életvédő és „választáspárti” szakértő csoportok visszafogott és egybehangzó becslése szerint 1966 óta világszerte mintegy kétmilliárd – Isten képére és hasonlatosságára teremtett – gyermeket öltünk meg. Ehhez képest még felbecsülni sem tudjuk azoknak a babáknak a létszámát, akiket az eltelt 50 év során pusztítottunk el abortuszt eredményező méregtablettákkal vagy más eszközökkel. Egyedül az Egyesült Királyságban mintegy kétmillió magzatgyermek esett áldozatul az 1990 óta alkalmazott lombikbébi eljárásoknak (IVF), s ha mindehhez hozzáadnánk azoknak a országoknak az adatait is, ahol ugyanígy végeznek IVF-eket, akkor megint csak felfoghatatlan számokat kapnánk arról, hogy voltaképpen hány emberi lényt is öltünk meg...

Bizonyos számítások szerint a emberiség egész, írott történelmére vonatkozó összes (hagyományos módon kivitelezett – beszúrás tölem: T.I.) háborúnak mintegy 50 millió vagy akár 1 milliárd ember esett áldozatul. De ha e szám kétszer nagyobb lenne, egy másik kimutatás akkor is azt bizonyítaná, hogy az elmúlt 50 év során még ennél is több emberi lényt pusztítottak el világszerte a civilizált országok a maguk úgynevezett “szexuális és reprodukciós egészség” fogalmi szerint működő intézményeiben mint az emberiség írott történelmében összes háborújában.

Mindehhez hozzá kell tennünk, hogy az elmúlt fél évszázad során a gátlástalan szexuális nevelés (explicit sexual education) ártatlan gyermekek millióit rontotta meg azzal, hogy arra oktat gyermekeket és serdülő fiatalokat is, miként alkalmazza a fogamzásgátlást vagy végeztesen abortuszt.

Nagyhatalmú kormányzatok fogtak össze a mi adónkból létrehozott, nemzetközi születésszabályozó csoportokkal, hogy miután kizárták a szülőket mint saját gyermekeik elsődleges nevelőit a nemü élet legbensőségesebb köreiből, a jövő elsőtétített szívű és elnémult lelkiismeretű, felnőtt nemzedékeivel sikerüljön elfogadtatniuk a fogamzásgátlás és a magzatölés gyakorlatát. (...) Ahogy az Írországon és Brazíliában bekövetkezett minapi események jelzik, a nemzetközi élet- és családvédő mozgalom önmagában nem tudja megállítani a halál civilizációját. De sok más helyről is hozhatunk ékesszóló és tragikusan bizonyító erejű példákat arra nézve, hogy egyik ország a másik után miként esik el, hogyan válik a leggazdagabb országokból érkező támadások áldozatává, melyek célja mindenütt ugyanaz: világszerte törvényesíteni a magzatgyermek megölését.”⁸

Joggal vethető fel a kérdés: de ha valóban ez történik, milyen érdekek alapján bontakozik ki ez a pusztító magatartás?

Talán segítenek ennek megértésében a történelmi példák.

Az ókori népek történetéből ismert, hogy a teljesen elpusztítani kívánt népek lakhelyét a győztesek földig rombolják, a települést pedig – jelképesen – sóval vetik be. Ez a jelképes mozzanat a kor szimbolikus nyelvezetével azt jelzi, hogy itt nem csupán az adott nép területének elfoglalása, hanem magának az ott élő népességnek a teljes elpusztítása is cél. (E hódítói magatartás enyhébb formája, a rabszolgaságba taszítás, ahol megengedik a leigázott népesség biológiai fennmaradását, ha életéért cserébe haláláig kiszolgálja a leigázókat.) Az tehát, hogy az anyaföldet *terméketlenséget* eredményező sóval hintik be, azt jelzi, hogy az ellenséges népesség lealacsonyítása immár olyan mértékű, hogy a hódítót már nem csupán az egyszerű leigázás célja vezeti. A győztes már a legyőzött rabszolgamunkájára sem tart igényt, ezért a teljes közösségre kimondott bűnösség jegyében a nép egészét érintő halálbüntetéssel egyszer s mindenkorra teljessé és visszavonhatatlanná akarja tenni a győzelmet.

Egy adott etnikai közösség termékenységének manipulációja, életerejének megroppantása persze többnyire nem nyílt, hanem inkább álcázott, leplezett módon történik. Ennek „klasszikus” példáját olvashatjuk az ószövetségben az egyiptomi és zsidó nép közötti faji háború történetében, amikor a fáraó uralkodó a fiú újszülöttek elpusztításával válogatással igyekszik megtörni a birodalmában veszélyessé vált idegen népesség életerejét.⁹

⁸ SMEATON, John: *Miért kell megszervezni a katolikus ellenállást?* című levele a Voice of the Family portálon: <https://mail.google.com/mail/u/0/#search/john+smeaton+voice+of+the+family/15497d071c0e9688>

⁹ „De Izrael fiai termékenyek voltak, elszaporodtak, annyira megsokasodtak és megerősödtek, hogy betöltötték az országot. Egyiptomban új király jutott hatalomra, aki (...) ezt mondta alattvalóinak: - *Látjátok, hogy Izrael fiainak népe megsokasodott és megerősödött, s már veszélyt jelent számunkra. Járjunk el vele szemben okosan, hogy megakadályozzuk szaporodását. Különben háború esetén ellenségeink számát fogja növelni. Harcolni fog ellenünk, s utána elhagyja az országot.*

Ezért munkafelügyelőket rendeltek Izrael fölé, hogy megkeresítsék az életét olyan munkával, amelyre

Ebből az ószövetségi történetből figyelmet érdemel, hogy a történet összeállítója milyen nagy jelentőségűnek tartja az első szakmai forradalmat elindító bábák¹⁰ szerepét, akik a világi uralkodó parancsával szemeszekülnék és akik ezért méltó társaivá lesznek a manipulált szülési körülményeket természetes életerejükkel visszautasító, külön egészségügyi személyzet nélkül, gyorsan és komplikációmentesen szülő asszonyoknak. Fontos, hogy a bábák életpárti viselkedése miatt – az ószövetség tanúsága szeirnt – Isten megáldja nemzetüket.

*A népirtás fegyvere persze belpolitikai célokra, vagyis a saját belső népesség ellen is felhasználható. Az újszövetség szerint a hatalomféltő Heródes is ezt használja az országában felfordulással fenyegető jövendölések valóra válása, a Megváltónak nevezett Istengyermek ellen.*¹¹

A középkorban gyakran feltűnt ugyan a szélsőséges kegyetlenség retorikai közhelyeként az, hogy a várandós anyák hasából az „írmagja” se maradjon meg, de az embermészárlásnak e formáit többnyire hadseregek vagy katonák, s nem az egészségügy legalizált, intézményes keretek között tevékenyskedő képviselői hajtották végre.

A keresztény Európa orvosi esküformái tiltják az élet elvételt, az öngyilkosságot, a mérgezést és a magzatelhajtást. A hippokratészi orvostudomány képviselői szerint ugyanis a szakma a gyógyítás, az élet megőrzésének művészete.

E következetes erkölcsi és egyben vallási meggyőződésben az orvos bátorítást és egyben védelmet találhatott ahhoz, hogy ne engedjen se a beteg kérésének, se más külső hatásnak, amely tudománya alaptörvényének megszegésére készítette volna.¹²

A 17. században, majd az újkorban egyre inkább fellazuló orvosi etika továbbélésének szempontjából értékes adalékkal szolgál Shakespeare *Romeo és Júlia* című darabja, amelynek patikusa a szűkebb szakmai és a tágabb értelemben vett társadalmi tiltás ellenére is megszegi esküjét, s korrumpálódva mérget ad el az öngyilkosságra készülő főhősnek.¹³

A 19. század elejére már teljesen világossá vált, hogy az egyház életvédő szempontjait és a szakma hagyományait sutba hajító orvost az *életre méltó* vagy *életre nem méltó* szempontjainak önkényes váltogatásával elindult azon az csúszós úton, amelynek eredményeként „a társadalom legveszélyesebb polgára” (Christoph Wilhelm Haufland) lett.¹⁴

kényszerítették őket. Így építették a fáraónak a raktárvárosokat, Pitomot és Ramszeszt. De minél jobban elnyomták őket, annál jobban növekedett számuk és szétterjedtek, ezért félelem fogta el őket Izrael fiai előtt. Az egyiptomiak tehát *munkára kényszerítették Izrael fiait, és életüket durva kényszermunkával tették elviselhetetlenné*: agyagfeldolgozással, téglavetéssel, különféle kényszermunkával. *Egyiptom királya ezt a parancsot adta a héberek bábáinak, akik közül az egyiket Sifrának, a másikat Puának hívták: – Amikor a héber asszonyok mellett segítettek, figyeljétek jól a két nemre: ha fiú, öljétek meg, ha leány, hagyjátok életben!*

10 Ma úgy mondanánk: szülész-nőgyógyászok, tágabb értelemben egészségügyi dolgozók, különös tekintettel a hazánkban is megjelent, otthonszülést szorgalmazó „dúlákra”.

11 „Amikor Heródes látta, hogy a bölcsek kijátszották, haragra lobbant, és Betlehemben meg a környékén, minden fiúgyermeket megöltetett, kétéves korig, a bölcsektől megtudott időnek megfelelően.” (Mt 2.16)

12 TÉGLÁSY Imre: *Hogyan lett az orvos hóhér avagy betegség-e az élet?* = Magyar Vetés, 1993. július 25. 7.

13 SHAKESPEARE, W.: *Rómeo és Júlia* V. felv. 1. szín

14 SHIESER, Hans A.: *Die tragische Laemung der deutschen Aertzte* = Medizin und Ideologie, 2001/3. 17.

Az korábban évszázadokon keresztül tisztelt és alkalmazott hippokratészi hagyományra a legnagyobb csapást a Francis Galton (1822–1911) eugenikai tanításaiban gyökerező rasszista elméletek mérték. Galton szerint

„*az eugenika az állományjavítás tudománya, mely segít az alkalmasabb fajoknak, hogy gyorsabban felülkerekedhessenek a kevésbé alkalmasokon.*”

A galtoni elmélet társadalmi veszélyességét nem kisebb személyiség ismer-te fel és formálta meg drámai költeményében, mint Madách Imre. *Az ember tra-gédiájának* falanszter-jelenete a már gyakorlattá vált fajtisztasági elmélet egyik hétköznapiját mutatja be. A jelenetből világosan kitűnik, hogy a korabeli rómeók és júliák korábban önkéntes döntésen alapuló, szabad szerelmét már mindenki-re kötelező érvényű fajtisztasági szempontokkal korlátozzák a „tökéletes” társad-alom hatalmi tényezővé vált biomérnökei.¹⁵

A malthusianizmussal, a szexuális reformerekkel és a korai feminizmussal szövetségre lépett eugenikai mozgalom a 20. század elejére kiterjedt kapcsolat-rendszert hozott létre a német, az angol és az amerikai „fajfeljavítók” között.¹⁶ Indiana államban már 1907-ben meghozták az első eugenikai törvényt, amely-nek filozófiája a szociáldarwinizmuson alapult s amelyről azt hitték, hogy a tu-domány a társadalmi fejlődés tevékeny előmozdítójává válhat azzal, hogy mér-nökeinek segítségével kiküszöböl olyan - vélhetően örökletes – betegségeket, mint az erkölcsi feslettség, a bűnözés és az arra való hajlam, a nemi betegségek, a tuberculosus és az alkoholizmus.¹⁷

Az élet elleni orvosi beavatkozások egyik formája a *sterilizáció*, a művi med-dővé tétel is, amellyel kapcsolatban azt hitték, hogy segítségével megszaba-dítható a társadalom a mentális betegektől és a bűnözéstől. A 20. századi eu-genikai mozgalom részleges állami elfogadásával Amerika 30 államában az 1920-as évektől 1944-ig 40.000 szellemi fogyatékosnak vagy gyengeelméjűnek minősített embert sterilizáltak. A 40-es évektől egészen 1963-ig terjedő idő-szakban további 22 ezer embert tettek művileg meddővé úgy, hogy e csonkí-tó műtéteket sosem az illető beteg, hanem egy harmadik fél jóváhagyása alap-ján végezték el.

A német és amerikai eugenikusok megszállottan hirdették, hogy a tudomá-nyukkal megoldhatók a társadalmi problémák. Ez azt jelentette, hogy a gazda-sági szempontból haszontalan személyeket likvidálni kell.

Míg a náci Németországban az árja *felsőbbrendűség* mítosza jegyében tisztít-gatták az összképet rontó egyedektől és fajoktól a társadalmat, addig az USA tagállamaiban *az ősi* Amerika túlélési esélyeit féltették az „alacsonyabb fajú” dél- és kelet-európai bevándorlóktól. Ennek tudható be az a lelkesedés, amellyel a Hitler hatalomra jutása utáni 1934. évben a *New England Journal of Medicine* áradozott az eugenikát állami rangra emelő Németországról:

15 „*Ha a család előítéletét / Éledni hagyjuk, rögtön összedül / Minden vívmánya a szent tudománynak.*” MADÁCH Imre: *Az Ember tragédiája* 12. szín

16 TÉGLÁSY: u.o.

17 MORGAN, David: *U.S. Eugenics Like Nazi Policy Study: Forced Sterilizations Carried Out Longer Than Thought* = E-mail News Reuters, 2000. február 15.

„Talán Németország a leghaladóbb nemzet, ahol határozottan visszafogják a társadalmilag nemkívánatos elemek szaporodását.”¹⁸

Történelmi tény azonban, hogy míg az Amerikai Egyesült Államokban részint a katolikus egyház ellenkezése és a szövetségi tagállamok demokratikus berendezkedése miatt mind jogi, mind orvosi szempontból lassan azért visszaszorult az eugenikus gondolkodás, addig a náci Németország 375 ezer beteget sterilizált, amely az euthanázia-program által az ún. kegyelemből történő kiirtással terebélyesedett.

Azt azonban bármely náci teoretikus is papírra vethette volna, amit az amerikai O.W. Holmes legfelsőbb bírósági bíró hirdetett ki egy 1926-ban kelt eugenikai ítéletében:

„Az egész világnak jobb, ha – ahelyett, hogy egy elfajzott és bűnözővé vált utód kivégzésére várnánk vagy hagynánk, hogy magatehetetlensége miatt éhen haljon – a társadalom elejét veszi (preventio) az ilyen nyilvánvalóan alkalmatlanok szaporodásának.”¹⁹

Az 1933. július 25-én megjelent és eredetileg csak az árja németekre vonatkozó *Öröklött Betegségek Továbbadását Megelőző Törvény* célja az volt, hogy a fajt megtisztítsa azoktól, akiknek feltételezhetően öröklött betegségeik voltak. E törvény engedélyezte az abortuszt is azoknak a nőknek, akiket különben meddővé kellett volna tenni. Az abortusz „jogát” később kiterjesztették a zsidókra, a lengyelekre, cigányokra és más faji kisebbségekre is. A hitleri diktatúra kétarcúságát jellemzi, hogy Hitler ugyanakkor a „tisztá vérű”, árja nők számára szigorúan tiltotta az abortuszt! 1943. június 9-i parancsában az SS-nek, az AD-nek és a rendőrségnek az alábbi szövegű utasítást adta: „*keleti munkásnők esetében a terhességet kívánságra meg lehet szakítani.*” Az utasítás szerint először faji vizsgálatot kell végezni, és amennyiben „*faji szempontból értékes eredmény várható, az abortuszt meg kell tagadni.... Ha azonban az eredmény értéktelen, az abortuszt engedélyezni kell.*”

A náci reprodukív imperializmus szempontjából különösen kiemelkedő jelentőségű az a dokumentum, amelynek korai változatát az „egyiptomi szín”-ben már megismerhettük. Az abortuszfegyver 20. század közepi haditechnikai szerepéről olvashatjuk a náci Martin Borman utolsó naplójában:

„*Azt a veszélyt, amelyet ránk nézve az orosz nép jelent, csakis akkor háríthatjuk el, ha ezt a problémát biológiai, különösen fajbiológiai szempontból vizsgáljuk... Sok útja van egy nép biológiai ereje aláásásának. A német politika célja az orosz terület lakossága tekintetében annak elérése lesz, hogy az oroszok születési arányszáma alacsonyabb legyen a németekénél. Keleten feltétlenül kerülnünk kell mindazokat a rendszabályokat, amelyeket a születési arányszám növelése érdekében a birodalomban alkalmaztunk. Ezeket a területeken a népeség csökkentésére irányuló politikát kell folytatnunk. A propaganda eszközeivel, a sajtó, a rádió, a film, a rölapok, kis füzetek, jelentések útján szüntelenül ezt kell sugallnunk a lakosságnak, mennyire káros, ha sok gyereke van. Ki kell*

¹⁸ MORGAN: u.o.

¹⁹ MORGAN: u.o.

mutatni, mennyi pénzt emészt fel a gyermekek nevelése, és mi minden másra lehetne ezt a pénzt felhasználni. Beszélni kell arról, milyen veszélyek leselkednek az egészséges nőre, amikor gyermeket szül stb. Emellett a legszélesebb körben propagálni kell a fogamzásgátló szereket. Meg kell szervezni ezeknek a szerekeknek a tömegtermelését. Ezeknek a szerekeknek és az abortuszoknak a terjedését szabadjára kell engedni. Elő kell segíteni az abortuszállomások hálózatának kiépülését. Meg lehetne szervezni a bábák és a felcserek képzését abortuszok végrehajtására. Minél gondosabban folyik a terhesség-megszakítás, annál nagyobb lesz a lakosság bizalma az abortusz iránt. Nyilvánvaló, hogy az orvosoknak is engedélyezni kell a terhesség megszakítását, mégpedig úgy, hogy ezt senki ne tekintse az orvosi etikába ütköző cselekménynek. Nem szabad akadályokat gördíteni a válás elé... Nem szabad megtűrni, hogy bármiféle adókedvezményben részesítsék a sokgyermekes családokat.”²⁰

A háborús bűnöket kivizsgáló és a bűnösök perében ítélező nürnbergi törvényszék 10 náci vezetőt elítélt el, mert „abortusz végzésére bátorítottak.” E tettüket a bíróság „emberiség elleni bűnnek” értékelte.²¹

De tévedés lenne azt hinni, hogy e szörnyűségek kizárólag csak a német náciizmus kelléktárában tűntek fel. *Margaret Sanger*, az amerikai Családtervezési Szövetség (International Planned Parenthood Federation) hírhedt alapítója jóval korábban elvégezte ennek a gyakorlatnak az elméleti alapvetését, és persze egyet is érthetett az ezekből fakadó kényszerintézkedésekkel. Vezérelve szerint „az életrevalónak több, az élhetetlennek kevesebb gyereke legyen.”²²

Számos követőre talált és sokak által még napjainkban is hangoztastott elmélete szerint a modern világ legnagyobb gondját a túl sok gyermek, a szaporaságot eredményező felelőtlen magatartás okozza.

Éppen ezért neki és követőinek (köztük a világ első abortusztörvényét Szovjet-Oroszországban 1920-ban megalkotó V. I. Leninnek és Inessza Armendovának) tulajdonítható az a nemi viselkedésben megnyilvánuló modellváltás, amely a Teremtő Isten emberhez intézett első parancsát ekként fordítja visszájára:

Ne szaporodjatok és ne sokasodjatok...

20 BEZIMENSZKIJ, Lev: *Martin Bormann utolsó naplója*. Kárpáti Kiadó, Uzsgorod, Gondolat Kiadó, Budapest, 1976. 111-115. Idézi: JOBBÁGYI Gábor: *A méhmagzat életjoga*, Budapest, 1977. 38.

21 *Trials of War Criminal*. Nuremberg, Military Tribunal, Washington D.C. USGPO, vol. IV., 610. Idézi: WILLKIE: i.m. 264-265.

22 *Birth Control Review*, vol. 3., no. 5. 1919. május 2. Idézi: WILLKIE: i.m. 265.

A gondolat ki nem mondott, de logikai következményként megfogalmazható üzenete pedig így hangzik:

...majd mi betöltjük a földet!

A „mi” természetesen a szaporodás, a humán reprodukció feltételeit ellenőrző, ún. reproductív imperializmus hatalomgyakorlóira vonatkozik.

Sanger gondolatai természetesen nem csak a fogamzásgátlással történő családtervezésre vonatkoztak, az amerikai Sanger támogatta Hitler eugenikai és meddővé tételi programját is!²³

Sanger szerint „*a négerék és dél-európaiak intellektuálisan csekélyebb értékűek a bennszülött amerikaiaknál.*” Szerinte ezek az emberek, valamint a zsidók és mások „*gyengeelméjűek*”, „*emberi hulladékok*” és „*az emberi faj fenyegetései*”.

Sanger elgondolásai egybeestek Hitler elképzeléseivel, sőt a *koncentrációs táborok* létesítésének ötletével a „tudós” amerikai túl is ment ezen. Amikor azonban a világ számára világossá váltak Hitler örökléstan-genetikai alapon álló totális kormányzásának következményei, akkor – egy időre - Margaret Sanger születésszabályozó mozgalma is hangnemet váltott és kerülték az eugenikára utaló szóhasználatot.²⁴

A palackból kiszabadult szellem azonban továbbra is ártott. S ennek nyilvánvaló jele volt, hogy elterjedt az a gondolkodásmód, amely a betegség kezelésével kapcsolatban inkább a romboló és pusztító, mint a javító és gyógyító megoldásokat részesítette előnyben.

„Az a könnyedség, amellyel felvetették a társadalmilag haszontalan vagy zavaró emberek elpusztítását ahelyett, hogy nevelési és javító szándékú intézkedéseket javasoltak volna, az első jel volt arra vonatkozóan, hogy megszűnt a gondolkodásnak az a teremtő szabadsága, amely egy demokratikus társadalomra jellemző. Németországban ez az egész azzal kezdődött, hogy szinte észrevétlen hangsúlyeltolódás következett be az orvosok alapvető magatartásában. Először például azt fogadták el, hogy van olyan emberi élet, amelyet már nem érdemes folytatni. Ez ugyanis az eutanázia-gondolat lényege. S bár ezt a magatartást először csak a súlyos és krónikus betegekkel szemben alkalmazták, az e kategóriába kerülők köre fokozatosan bővült, míg ki nem terjedt a társadalom nem termelő, ideológiailag illetve fajilag nem kívánatos elemekre is, végül minden nem germánra is. Meglehet, hogy első pillantásra távolinak tűnik, de korántsem logikátlan az a kapcsolat, amely e két magatartás között fennáll: az egyikkel megtagadjuk a krónikus betegektől a kezelést, a másikkal pedig az ilyen betegeket megsemmisítő táborokba küldjük.”²⁵

Hogy a hátrányos megkülönböztetésen alapuló és azt közösségi bűnbakképzéssé emelő elrekkentés gondolatsora mily mélyen gyökeredzik és milyen mai „gyümölcsöket” terem, arra talán érdemes párhuzamot vonni az auschwitzi

23 STODDARD, L: *Into the Darkness. Nazi Germany Today*, 196. Idézi: WILLKIE: i.m. 265.

24 DROGIN, E.: *Margaret Sanger, Father of Modern Society*, CUL Publications, 1979. 28.

25 BATEN, M.- ENOS, W.: *Questions f Authenticity and Situational Ethics*. Cancer Bulletin, vol. 29. No. 4. Vö még BRENNAN, William: *The Abortion Holocaust*, Landmark Press, 1983.

KZ-lager felirata („Arbeit macht frei.” – „A munka szabaddá tesz.”) és a napjainkban fertőző gender mainstream ekként kodifikálható üzenete között: „A termékenységellenesség²⁶ szabaddá tesz.”

Nem utolsósorban a német fajfeljavítás koncentrációs táborokat eredményező szörnyűségeinek nyomán mondták ki 1948-ban, hogy a népirtás (genocidium) súlyos, emberiség elleni bűncselekmény. Az 1948-ban, az ENSZ Közgyűlésen hozott egyezményhez Magyarország az 1955. évi 16. számú törvényerejű rendelettel csatlakozott. A Btk. szerint ezt a bűntettet az követi el, aki valamely nemzeti, népi, faji vagy vallási csoport teljes vagy részleges kiirtása céljából a csoport tagját megöli, illetve a csoportot olyan életfeltételek közé kényszeríti, amelyek azt vagy egyes tagjait pusztulással fenyegetik, továbbá *aki olyan intézkedést tesz, amelynek célja a csoporton belüli születések meggátolása, illetve aki a csoporthoz tartozó gyermeket más csoportba hurcolja.*

A definícióban körülírt jelenségre történeti és modern példák egyaránt hozhatók. Népirtást jelentett a 16-17. századi török hadseregek az a szokása, hogy janicsárkatonáik nagy részét elrabolt keresztény gyermekekből képezték, de nézetünk szerint ide vágó modern eset az is, amikor egy ismert orvosgenetikus és köre „családi állásuk” megváltoztatásának alapos gyanújával a 90-es években hosszú éveken át az Amerikai Egyesült Államokba vagy Kanadába „közvetít” máig ismeretlen számú magyar magzatgyermeket!

De nem kétséges, hogy a népirtás fogalmát kimeríti az egyén szabadságjogának mezében tetszélő és/vagy a közösség „jól felfogott érdekében” kialakított abortuszpolitika is.

A latin 'nascor' (születni) ige és származékai ('natio' - nemzet) ékesszólóan fejezik ki, hogy a nemzetségek és nemzetek egyaránt az egészséges nemzési, szülési tevékenység eredményeként jönnek létre és maradnak fenn. Az eddigiekből nyilvánvalóvá válhatott, hogy ezt az alapvető összefüggést, magát a nemzési folyamatot nem feltétlenül jószándékú ellenőrzéssel a hatalmi politika részévé lehet tenni.

Abban az esetben, ha az adott közösség emberi erőforrásait megújító nemzést (a „humán reprodukciót”) külsőleg szabályozó, ellenőrző rendszerek befolyásolják, akkor az ún. *reproduktív imperializmus* megjelenéséről van szó! A termékenységet romboló jelleggel manipuláló politikát nem annyira a „szabadságjogok” kiteljesítésének szándéka vezérli, hanem inkább az, hogy egy kisebb-nagyobb közösséggel szemben az adott népesség biológiai fennmaradását, szaporodását szolgáló nemi erkölcsöt (szokást) vagy az azt szolgáló egészségügyi gyakorlatot az adott közösség életerejének megrokkantása vagy teljes kiirtása érdekében átalakítsa.

A kanadai székelyű *Nemzetközi Intézet a Terhességvesztés és Gyermekbántalmazás Következményeinek Kutatására és Kezelésére (IIPLCARR)* 1998. március 13-án az észak-írországi Graperstownban tartotta azt a tanácskozását. Ezen

²⁶ Értsd: a fogamzásgátlás, a művi terhesség-megszakítás, a sterilizáció, az LGBTQ stb. szabadosságát!

a konferencia egyik előadója, a quebeci francia életvédő mozgalom elnöke, Gilles Grondin (FOTÓ!) döbbenetes dokumentumot ismertetett.²⁷ A *Mouvement en faveur de la Vie Campagne Québec-Vie* kanadai életvédő szervezet elnöke, aki egykor maga is hivatásos diplomata volt, olyan, a nyilvánosság számára mind-egyedül titkos fegyverfaját leplezett le, amely a főként beavatottaknak szóló „használati útmutató” mellett a célpontokat, vagyis *mai népek és nemzetek halállistáját is tartalmazza!* Az éveken át szigorúan bizalmas, mára azonban nyilvánossá vált irat²⁸ megértéséhez érdemes röviden áttekintenünk, milyen történelmi előzményekre tekint vissza az *abortuszfegyvert* más, ellenségesnek tekintett népek, nemzetek ellen alkalmazó amerikai okfejtés.

A XX. századi népirtások áldozatainak szentelték azt a könyvet, amelynek mottója az alábbi, Haing Ngor *Kambodzsai Odüsszeia* című művéből vett részlet. Egy anya és a benne fejlődő magzatgyermek lemeszárolásáról olvashatjuk:

*„Később egy új vallatot kaptunk. A cellából láttam, ahogyan a fasorban oda-sétált egy terhes asszonyhoz. Levágta róla a ruhát, felhasította altestét és kivette a magzatot. Az anya sikolya egyre halkabb lett, majd nyögdecselésben és a halál kegyes csendjében oldódott fel. A gyilkos komótosan megfogta a magzatot a nyakánál. Amikor a börtönépület falához ért, zsinórt kötött rá, és felakasztotta az ereszre a többi magzat mellé, amelyek már ott lógtak szárazon, feketén és összetöpörödten.”*²⁹

Meglehet, hogy a szélsőséges dehumanizációt jelző emberpaprika-fűzér elborzasztó hatást gyakorol korunk ártatlanul jóhiszemű olvasójára, mégis szembe kell néznünk a ténnyel, hogy a más népek rovására kialakított hatalmi politika és az ennek eszközeként megjelenő hétköznapi erőszak nem került a használaton kívüli tárgyak múzeumába!

Az Amerikai Egyesült Államok kormánya már az 1970-es évek óta jelentős figyelmet szentelt a népesedés kül- és belföldi kérdéskörének. Amerikai adófizetők dollár-milliárdjaival etikailag erőteljesen megkérdőjelezhető nemzetközi programokat támogattak, többek között a kínai erőszakos magzatelhajtási politikát is.

A Nemzetbiztonsági Tanács (NSC), amely az USA legfelsőbb kormányzati szerveként alakította a külpolitikát, a népesedéspolitikát az egyik központi kérdésként kezelte. A Nemzetbiztonsági Tanács népesedéspolitikája alapvetően rasszista és elitista alapokon nyugodott s lényegét az „eltérő termékenység” fogalma képezte. Ennek jegyében túl soknak találták „azokat” (értsd: a más fajokhoz tartozó embereket) és túl kevésnek a „mieinket” (értsd: a nyugati fajú és kultúrájú embereket), amely miatt a Nyugat elveszítheti világméretű befolyását, és egyszer csak előállhat az a helyzet, hogy a nyugati civilizáció teljességgel elveszíti azt a lehetőséget, hogy az események globális alakítója legyen. Éppen ezért a nyugati országoknak rendelkezésére álló hatalmas erőforrásokat „külföldi segélyként” arra kell használni, hogy ezzel az őket fenyegető idegen népeséget

27 GRONDIN, Gilles: *The Iniquity of West's and the UN's Present Policies vis-à-vis the Third World.* (kézirat)

28 Letölthető a Human Life International gondozta internetes honlapól is: www.pop.org

29 LOVAS István: *Népirtások a XX. században.* Budapest, 2001. mottó

még idejekorán megtizedeljék. Ez a politika a náci „Lebensraum” (élettér) koncepció továbbfejlesztett változata, amely a II. világháború során a nácik által csökkent értékűeknek tekintett embermilliók elpusztításához vezetett.

A fenti elmélet részletezéseként 1974. december 10-én készült el az USA Nemzetbiztonsági Tanács (NSC) számára egy szigorúan titkos dokumentum (NSSM 200 = National Security Study Memorandum No.200), amely az USA születésel lenes filozófiája alapvetésének tekinthető. A jelzett időben Nixon elnök alatt Henry Kissinger volt a testület vezetője és e minőségében a dokumentumot ugyanaznap végrehajtás céljából eljuttatta az Államtitkárság (Secretary of State), a Védelmi Titkárság (Secretary of Defence), az Államkincstárnak (Secretary of Treasury), a Földművelésügyi Titkárságnak (Secretary of Agriculture), a Hadsereg, a Haditengerészet és a Légierő Vezérkari Főnöksége (Chiefs of Staff of the Army, Navy and Air Force) illetékesei mellett a Központi Hírszerző Szolgálat (CIA) igazgatójának.

Az NSSM 200 titkosságát 1990. december 31-i keltezéssel feloldotta a Fehér Ház, és a kongresszus által néhány éve életbe léptetett, ún. „Információ-hozzáférési Törvény” alapján hozzáférhetővé tette a kérdés iránt szakmai szempontból érdeklődő kutatók (egyetemi oktatók, történészek, stb) számára. (Talán hogy ezzel is oldja a Nixon-éra alatti elnöki politikáláshoz fűződő rosszízú titkolódzás negatív hatásait.)³⁰

A memorandum arról szól, hogy miként kell állandósítani a világ feletti amerikai hegemoniát és biztosítani Amerikának a világ ásványanyag-kincseihez való szabad hozzáférés lehetőségét úgy, hogy lefékezzék, sőt inkább csökkentsek a kevésbé fejlett országok népességét, köztük is nevezetesen azét a Harmadik Világhoz tartozó 13 országét, amelyeket kiterjedt népességük szinte nagyobb, valójában meghatározó szerepre kényszerít a világ színpadán. Ezen országok az alábbiak: India, Banglades, Nigéria, Brazília, Pakisztán, Mexikó, Indonézia, Fülöp-szigetek, Thaiföld, Egyiptom, Törökország, Etiópia és Columbia.

Hogyan lehet csökkenteni ezen országok népességét? A Nemzetközi Tervezett Szülőség Szövetségének (International Planned Parenthood Federation) családtervezési módszereivel!

Az IPPF filozófiája szerint a világ összes nyomora abból a tényből származik, hogy az ember megengedi a felelőtleneknek, vagyis az ostobáknak, az iskolázatlanoknak és a szegényeknek, hogy újratermeljék önmagukat. Úgy véli, hogy jótékonykodó szeretetszolgálat (charity) és a szociális igazságossággal sosem lehet megoldani ezt a problémát, de születésszabályozással már igen:

„A születésszabályozás a jótékonyosság egyik formája és az egyetlen olyan alkalmazható eljárás, amellyel egyszer s mindenkorra megszabadulhatunk

³⁰ Az NSSM200 teljes címe: *A világméretű népesedésszabályozás következményei az Egyesült Államok biztonsága és tengerentúli érdekei szempontjából* („The Implications of Worldwide Population Control for U.S. Security and Overseas Interests”) Vö.: GRONDIN, Gilles: *The Iniquity of West's and the UN's Present Policies vis-à-vis the Third World*. A Mouvement en faveur de la Vie Campagne Québec-Vie kanadai életvédő szervezet elnöke, egykor hivatásos UNESCO-diplomata *kézírtas tanulmánya*

a politikai vagy szociális gondoskodás kényszerétől. Ez a típusú jótékonyság már akkor ott van, amikor a szegény ember szegénysége keletkezik, ezért hajlamos arra, hogy végérvényesen megoldja a jótékonyság kérdését.”

E különleges jótékonykodást szolgálják az IPPF munkatársai. Az ő feladatuk - ahogy Margaret Sanger, a PP alapítója nevezi őket - az „elfajzottak” (dysgenic stocks), vagyis alacsonyabb fajokhoz tartozók, köztük a feketék, a dél-amerikaiak, az amerikai indiánok és a dél-európaiak kényszerű sterilizációja és elkülönítése (segregation). De vajon önmegettartóztatással nem lehetne elérni ugyanazt a célt, mint a művi meddővé tétellel? Nem! – feleli Sanger. A probléma megoldását a nemi élet teljes szabadsága jelenti, amelyet azonban „óvszerek használatával tesznek biztonságossá.” Az „óvszerem” gondolata a terméketlenség értéké emelésével a modern társadalmak mottójává vált. Sanger ebben az értelemben a jelen nyugati típusú társadalmainak programadója lett, akinek filozófiája naponta át meg áthatja a nyugati államok kormányainak, és így persze az ENSZ (Egyesült Nemzetek) családjának és az ehhez tartozó szervezeteknek (UNFPA, WHO, ILO) és magának az UNICEF-nek a filozófiáját is, amely látszólag a gyermekek jóléte és nem azok elpusztítása érdekében ügyködik...

Lényegében az NSSM doktrínája azon alapszik, hogy csak akkor érhető el a Harmadik Világ népességének csökkentése, ha alkalmazzák a Sanger és az általa megálmodott IPPF születésszabályozó módszereit. De hogyan nyerhetők meg a Harmadik Világ országainak vezetői az IPPF által javasolt születésszabályozási módszereknek? Diplomáciai befolyásolással! Úgy, hogy az USA kormányzata felhívja a figyelmüket arra az összefüggésre, ami a születésszámok drákói szabályozása és a szociális, gazdasági fejlődés lehetősége között fennáll. Mindazonáltal ezt csak óvatosan kell használni, mert felmerülhet annak a veszélye, hogy lelepleződik a beavatkozás valóságos jellege: nevezetesen, hogy ez lényegében nem más, mint gazdasági vagy faji imperializmus (vö. „reproduktív imperializmus”)! Ennek pedig *„komoly hátulütői lehetnek.”*³¹

Hogy ez a Henry Kissinger nevéhez köthető doktrína természetesen korántsem valami zavaros, irattárba csapott agyszülemény volt, hanem hadrendbe állított fegyver, azt jelzi, hogy az ajánlást eljuttatták az amerikai külképviseletek nagyköveteihez és többi diplomatáihoz is, kiváltképpen az USAID (Amerikai Segélyezési Bizottság) illetékeseihez, mégpedig az alábbi megjegyzéssel.

„Ha a nagykövetek és külképviseleti munkatársak mégsem jutnának eredményre a fentebb hangoztatott elvek (interlocuteurs valables) hangoztatásával, ne habozzanak bevetni az érvelési skálán „az élelmezési segély döntő érveit!” „Ha azonban olyan helyzet adódik, hogy valaki élelmezési segélyért járna közben, vesd fel a kérdést, mit tett az illető országa annak érdekében, hogy az élelmezési gondokat megoldja!/? Vajon próbálkozott-e már a mezőgazdasági termelés modernebb módszereinek használatával? Ez az első kérdés. Aztán mintegy mellékesen föl kell vetni, hogy mit tett a népesség számának ellenőrzéséért.”

Az élelmezési fegyvert az abortuszfegyverrel árukapcsolásba hozó politika lényegében ugyanarra a „csavarra” jár, mint az egyéni abortusz esetében. A termékenység,

31 „This could create serious backlash.” NSSM 200, 106.

a megfogant gyermek ellen itt is a létfenntartási ösztönt állítják szembe. Egzisztenciális konfliktushelyzetben választanod kell: ha életben akarsz maradni, akkor azt terhed (magzatgyermeked) eldobásával vagy termékenységed visszafogásával (fogamzásgátlás, sterilizáció) megteheted. A választás szabadsága persze látszólagos. Ha ugyanis a termékenységet, a gondoskodó szülői szerepet választod, akkor „jogosan” fordulnak el tőled mindazok, akik az abortusz(terror) jegyében figyelmeztettek az „okos” választás fontosságára.

Az emlékirat fölveti a kérdést, hogy vajon adódhat-e olyan helyzet, amelyben a fenti érveléssel nem juthatnánk eredményre, majd így folytatja:

„Vajon szükségünk lesz-e arra, hogy a születésszabályozásra mintegy kötelezzük az adott országot?”³²

E kérdés csak látszólag költői. Éppen ezért nem is lehet rá mással, mint igennel felelni. 1975-ben ugyanis Ford elnök kormánya elfogadta az NSSM 200 ajánlásait.³³

Az Emlékeztető azt is elmondja, hogy a fentebb leírt befolyásolások érvényre juttatása érdekében az ENSZ világszervezetének közvetítésével lehet legeredményesebben eljárni. Ez az a szervezet ugyanis, amely a legalkalmasabb arra, hogy a fél-nyilvánosságot és a diszkrét befolyásolást sajátosan vegyítve a részleges vagy egyéni érdeket olyan előterjesztések keretében jelenítse meg, amelyekkel kapcsolatban máskülönben a lelepleződésnek az a veszélye fenyegetne, hogy céljaik túlságosan is nyilvánvalóak és közvetlenek:

„Ez pedig az a mód, ahogyan az Egyesült Nemzetek Szervezete működik a szervezet sokféle alszervezetével, amikor ezek részt vesznek a családtervezésben, beleértve a kondomok és egyéb fogamzásgátló eszközök, továbbá az abortusz előmozdításának ügyletét.”³⁴

Gilles Grondin, az egykori UNESCO diplomata ezzel kapcsolatban rezignáltan jegyzi meg:

„Hát itt a magyarázat arra, hogy milyen célt szolgált az elmúlt húsz év ENSZ konferenciáinak végtelen sorozata, amelyeket teljes mértékben arra használtak, hogy a bolygón élő emberiség létszámát csökkentsék! Ezt szolgáltatta a bukaresti konferencia 1974-ben, a mexikói 1984-ben, a kairói 1994-ben, a koppenhágai és ankarai 1995-ben és 1996-ban, és ugyanezt a pekingi is 1995-ben azzal, hogy rámutatott arra, hogyan lehet az ún. női önrendelkezést és méltóságot megteremteni a saját, magzati életkorú gyermekük megölésével. Ha ugyan tényleg ők választották ezt a lehetőséget...”³⁵

Az NSSM 200 eljutott a hadügy, a haditengerészet, a légierő vezetőihez és alkalmazottaihoz, továbbá a CIA-hoz is. A hadsereg aztán már teljes vértetű doktrínává fejlesztette az NSSM 200 filozófiáját. A civil kormányzati szervek, vagyis az államtitkárság, a az államkincstár, és a földművelésügy után a hadügyi

32 „We will have to make it an obligation upon a country to adopt birth-control as a matter of policy?” (NSSM 200)

33 NSSM 200 118-119. old.

34 „This is how the United Nations Organization proper and its multiple affiliates have got into the business of family planning, including the distribution of condoms and other contraceptives, and into the promotion of abortion.”

35 GRONDIN: i.m.

szervek, nevezetesen a hadügyi titkárság és a három haderőnem, a szárazföldi hadsereg, a hadiflotta és a légiő, tovább a CIA is kézhez kapta és sajátos olvasattal látta el az NSSM 200-at.

Miközben a polgári szervek nyíltan bevallják a tényleges célt, vagyis hogy a „családtervezés” exportálásával, az abortuszfegyver bevetésével csökkenteni kell a célba vett népek és nemzetek születésszámát, ezt úgy gondolják elérni, hogy látszólag és rövid távon előmozdítják az adott ország gazdasági szociális fejlődését.

A hadügyi szervek katonához illően nyíltan fogalmaznak: felismerik, hogy a családtervezésnek nem az a célja, hogy egy adott ország gazdasági fejlődését előmozdítsa, hanem éppen ellenkezőleg! 1988-ban az amerikai Hadügyminisztérium számos olyan tanulmány elkészítésére adott megbízást, amelyek célja az volt, hogy elemezzék azokat a nemzetközi népesedési folyamatokat, amelyeket Amerika külföldön eredményesen befolyásolhat. E tanulmányokat a hadügyminisztérium hosszú távú stratégiai tervezéssel foglalkozó igazgatóságának készítették. E tanulmányok egyikét 1989 tavaszán a Washington Quartely lapjain tették közzé. Érdeemes a tanulmány logikáját nyomon követni.

Eszerint a fejlett országok (a süllyedő nemzetek) születési arányának változásai Nyugat- Európában, Észak Amerikában, Japánban, Ausztráliában és Új-Zélandon azt eredményezik, hogy a születési arány a természetes utánpótlást biztosító szint (2.1) alá esik. Ez azt jelenti, hogy a fiatal népesség nemzedékről nemzedékre egyre kisebb arányban képviselteti magát a teljes népességen belül. Ezzel szemben az idősebb korosztályok egyre nagyobb arányban teszik ki az adott ország népességét. Ennek következményeként egyfelől a nemzeti összterméket az előzőnél mindig egyre kisebb, zsugorodó létszámú munkavállaló állítja elő, másfelől a kormányoknak egyre nagyobb létszámú idősebb korosztályokat kell egészségügyi és szociális szolgáltatásokkal ellátnia. Mindezek eredménye: egy romló, süllyedő gazdaság. Ennek a megrokkant gazdaságnak ugyanakkor ki kell elégítenie a védelmi igényeket és a növekvő idősebb korosztályok támogatását. A választás a két véglet között feszül és – ahogy Grondin felteszi a kérdést – „vajon nem az ettől a tehertől való szabadulási szándék magyarázza az euthanázianak a nyugati társadalmakban való egyre makacsabb térhódítását?”³⁶

Az immigrációval igénybe vett külföldi munkavállalók alkalmazása (az addig abortált milliók pótlására) rövid távon elfedheti ugyan a probléma mélységét és alkalmas lehet a helyzet időleges orvoslására, (e helyzetben van jelenleg az ún. nyugati világ). Ennek az eljárásnak az ellenzői azonban egyre hangosabban nyilvánítják ki ellenérzésüket, amikor arról panaszkodnak, hogy az importált munkaerő elveszi a helyi munkaerő munkáját, az idegen népesség betelepülésével megindul az a folyamat, amellyel megváltozik az adott nemzeti kultúra és céljait veszítheti a nemzetpolitika is.

A fejlődő országok (emelkedő nemzetek) az előzőekkel szemben általában magas termékenységi mutatókkal rendelkeznek. Itt az egy főre eső jövedelem is jelentősen emelkedik, főként Ázsia és Latin-Amerika országaiban. A világ ezen

36 GRONDIN i.m.

részeinek tekintélye és a hatalmi érdekérvényesítésük lehetősége is jelentősen fokozódik! Munkavállalóik alkalmasak a gyorsan növekvő gazdaság működtetésére és a nemzetvédelem igényeinek kielégítésére is.

A helyzet érzékeltetésére érdemes idézni az imént említett egyik tanulmányt:

„Az elkövetkező évek legfontosabb kérdése, hogy a közeljövőben milyen népesedési folyamatok befolyásolják majd világszerte a katonai berendezkedés méretét és összetételét. Egészében tekintve a népesedési tényezők teljesen különböző aggodalmakat keltenek majd a fejlett, mint a fejlődő országokban. A csökkenő termékenységi mutatók jelentősen megnehezítik majd az Egyesült Államok, az Észak Atlanti Szövetség (NATO) tagállamai, de a Szovjetunió és a Varsói Szerződés tagállamai számára is a fegyveres erők szinten tartását.

Ettől eltérően a kimagaslóan magas termékenységi mutatókkal rendelkező, legtöbb fejlődő országban, hacsak nem szívja fel a fiatal nemzedéket a gazdasági termelés, a munkanélküli tömegek egy kiterjedt fegyverkezési program részeseivé válhatnak, ami mintegy alternatívát kínál nekik. Más szóval, ahol a munkaképesek részére jelentős mértékben hiányzik a munkavállalási lehetőség, ott a hadiipari ágazatok mintegy magától értetődő módon (humán) tőkeként vonzzák magukba a kihatás nélküli munkaerőt részint bel-, részint a külbiztonsági célok érdekében.”³⁷

Más szóval miközben a gazdag nyugati államok és Japán a világgazdaság által megtermelt javak háromnegyed részét birtokolja, a fennmaradó rész a déli félteke országainak kezén van. E kiáltó egyenlőtlenséget fokozza az a tény, hogy a gazdag országok népessége gyorsan a népesség természetes utánpótlását biztosító szint alá süllyed, miközben a szegény országoké e szint fölé emelkedik. Ezzel együtt a déli félteke országai máris követelik a világgazdaság által megtermelt javakból való egyenlőbb részesedést. Az erre adható értelmes válasz talán az lenne, hogy a gazdag országok

a.) mindenekeelőtt fordítsák meg a születések csökkenő arányát úgy, hogy saját gyermekeiktől sem fogamzásgátlással, sem abortusszal nem veszik el az életésélyt,

b) jussanak ésszerű egyezsége a déli félteke országaival a gazdasági és politikai hatalommegosztás kérdéseiről úgy, ahogyan az Libanonban és Dél Afrikában történt.

Mindazonáltal az ember olyan, amilyen. Az összeesküvők abban maradtak, hogy a számukra legkézenfekvőbb, leghatékonyabb és éppen ezért legproduktívabb módszert választják. Arra az elhatározásra jutottak, hogy inkább csökkentik azoknak az ellenségeiknek a létszámát, akikkel esetleg a harcmezőn kelene szembesülniük, mégpedig idejekorán, vagyis akkor, amikor ezek az ellenségek még meg sem születtek. Hogy hogyan? Fogamzásgátlás és abortusz útján!

És valóban az 1988-ban az USA hadügyminisztériumának készült tanulmányok és beszámolók egyhangúlag a harmadik világ népességének, azon belül is annak a 13 országnak a népesedési kontrollját támogatják, amelyeket az NSSM

37 Idézi GRONDIN: i.m. 6.

200 is felsorol. Mindez kimagaslóan fontos szinten áll a nemzetbiztonságot érintő kérdések körében, s mintegy kulcseleme annak a nagyobb stratégiának, amely a déli félteke emelkedő nemzeteinek megzabolázását célozza. Ezek a dokumentumok fontossági sorrendjüket tekintve megegyeznek a tömegpusztító fegyverek előállítását és fejlesztését dokumentáló tanulmányokéval. Mert nem kérdéses, hogy a születésszabályozás, s annak központi elemeként a fogamzásgátlás és az abortusz háborús célokat szolgáló fegyver!

A Nyugat és a nekünk, magyaorknak is birodalmi kereteket szabó Európai Unió fő problémája a népesedés. Ha a népesedés elleni fegyver nem válik be, még megelőző csapást mérhetnek e népekre, ahogy azt a hidegháború éveiben gondolták.

Ez a háború látszólag „csak” az anyaméhben magzati életkorukat élő gyermekek ellen irányul. De álláspontunk szerint *méhében él a nemzet*, tehát e háború jegyében bevetett fegyverek a nem (lásd a gender mainstram elnemtelenítő célrendszert), nemzés, a nemzetségek és nemzetek, vagyis az emberiség legfontosabb alapértékei ellen irányulnak.

A nem-nemzés-nemzetség (értsd: család) és nemzet fogalmai közötti összefüggést persze nem a legújabb kor találta fel. E sorok írója személyesen győződhetett meg arról, hogy az észak-írországi katolikus szülők egy immár nem túl távoli jövő, a britek által megszállt területeknek az anyaországgal való újraegyesítése érdekében tudatosan vállalják megfogant gyermekeik világrahozatalát. A Koszovót termékenyen teleszülő albánok és a nemzetük bölcsőjének tekintett területet meddőségük miatt elvesztő szerbek XX. század végi története végső soron a teremtés biológiai alaptörvényének ugyanazon érvényesüléséből adódott, mint az őslakosok Európáját napjainkban előzőnlő „migránsok” összecsapásának mai és holnapi eseményora.

Nekünk, magyaroknak pedig két prófétai személyiség intését kellene megfogadnunk.

Márton Áron erdélyi püspökét (1896-1980), aki arra figyelmeztetett, hogy *„Erdélyt nem a magyar hadsereg vesztette el és nem a román hadsereg hódította meg. Hanem meghódították a román anyák, akik szültek, szültek és szültek. És elvesztették a magyar nők, akik nem szültek.”*³⁸

Ugyanerről írta Mindszenty József bíboros már 1962-ben kelt szellemi végrendeletében a művi terheesség-megszakítás háborújára, annak nemzetellenes veszélyeire figyelmeztetve:

„Ne engedjétek az orosz érdeket a magyar anyaméhig oroszbérenc, esküszegő »orvosok« és »gyógyszerészek« kezével! Aki teszi, engedi, megtagadja magyarságát, ártatlan életet útonállója idegen bandák kötelékében silány szegődménnyel. A másfél millió, bevallottan kiirtott élet hárommillió »szülőt«, pár ezer »orvost« jelent és bélyegez.” (Mindszenty József szellemi végrendeletéből, 1962.)³⁹

38 Márton Áron – egy fenyő a Hargitán. = Szeged ma, 2011. január 5. <http://szegedma.hu/hir/szeged/2011/01/marton-aron-%E2%80%93-egy-fenyo-a-hargitan.html>

39 <http://5mp.eu/web.php?a=ministransok&o=DxgvXqsvzU>

Ha az észak-ír anyák és a látnok magyar papok képesek voltak felismerni a veszélyt, hogy az abortusz a politika folytatása – csak „más eszközökkel”⁴⁰, akkor fennhangon fohászkozzunk, ha kell kiáltunk, hogy e nem túl későn jövő felismerés jegyében képviseljék majd nemzetbiztonsági érdekeinket a magyar hónapok is...

*A tanulmány *Csodafegyver vagy csodagyógyszer?* címen előadás formájában 2000. március 4-én hangzott el a SOTE I.sz. Szemészeti Klinikáján az Alfa Szövetség, a Magyar Egészségügyi Társaság és a Pacem in Utero Egyesület által rendezett *Az orvos és az abortusz* című konferencián.

A mindezek nyomán Európa-szerte már tapasztalt népesedési telet, az Európában őshonos nemzetek újabb nemzedékeinek tragikus hiányát tehát nem a Teremtő Isten útmutatását a világegyházak világos útmutatását követő hívők, hanem az e tanításoktól elrugaszkodó, ezekkel szemben lázadó, a berrabszolgává korcsosult ember, a homo consumans⁴¹ idézte elő.

Ezzel szemben újra Mindszentyt idézzük, aki ekként buzdította a bölcsők háborújának idején túlélésre az Új Világban és a régi Európában élő magyarokat: „*Legyen a családban gyermek Isten akarata szerint! Ez áldás és jövő, bármit mond a világ.*”⁴²

Vigas és nekünk, magyaroknak egyben példás útmutatás is, hogy a bölcsők háborújában történő megmaradásra eddig egyetlen magyar népcsoport, a csángó teljes termékenységi arányszáma adott olyan választ, amely a Nemző-Teremtő Istennek is tetsző: termékenységük felülszárnyalja az egyszerű reprodukció szintjét! Ha az őseinket kutató Kőrösi Csoma Sándor a távoli Tibet felé vette útját, hogy fellelje rokonainkat, akkor nekünk ma a magyarság utolsó megújulási esélyét jelentő csángó *anya* föld felé kell irányt vennünk, ahonnét egy testi-lelki termékenységgel tápláló anyaország ihletét kaphatjuk. Ha ugyanis akarjuk, akkor itt találkozhatunk a jövőnkkel. Az Életnek ahhoz a tiszta kútfejéhez kell zarándokolnunk, ahol megfejtethjük az utódainkban jövőt teremtő *hitvilág* és *életmód* titkát. Csak akkor adhat igenlő választ fennmaradásunk sorskérdésére a Magyarok Istene, ha *e forrás* előtt hajtunk térdet.

Az erős népek hódításaik nyomán többnyire fölvetették a birtokba vett területen az identitás, az önmeghatározás kérdését. Róma Caracalla császárig (Kr. u. 186.) várt, amíg megadta a polgárjogot a birodalom összes népének. Nekünk magyaroknak nincs ennyi időnk. Ha az új Európában még mindig nem veszik figyelembe azt a tarthatatlan – némely országban kiváltképpen szörnyű – helyzetet, amelytől az emberiség családjához tartozó lények egész csoportja

40 Vö. *Der Krieg ist nich anderes als die Fortsetzung der Politik mit anderen Mitteln.* (Clausewitz: *A háborúról*)

41 „Egy nyál a tenger! Termelő zabálás, - / kis, bűvő országokra rálehel / a tátott tőke sárga szája. / Párás bűdőség-felhő lep bennünket el.” (József Attila: *Munkások*, 1931.)

42 MINDSZENTY József: *Körlevél Kanada és az USA magyarjaihoz* 1975. november 5. In: <http://www.mindszentalapitvany.hu/products/korlevel-kanada-es-az-usa-magyarjaihoz-1-/Körlevél>

szenved élete legkorábbi szakaszában, akkor – a 2001. novemberi Trieszt-Gradói Nyilatkozat szellemében – legalább a Kárpát-medencében változtassunk ezen!

Azoknak a magzatgyermekeknek a hátrányos megkülönböztetésére utalunk, akik fogantatásuk pillanatától emberi személyként élnek a méhen belüli életkorukat, de akik a nemzet legkisebb és egyben legmagalázottabb nemzeti kisebbségét képezik.

„Felhívjuk a figyelmet arra, hogy az Atlanti-óceántól az Urálig terjedő Egyesült Európa eszménye nem valósulhat meg csak egy feltétlenül szükséges gazdasági egyesülés eredményeként: elengedhetetlenül kell hozzá annak az emberi méltóságnak a különleges tisztelete is, amely azon az alapelven nyugszik, hogy az emberiség családjának minden egyes tagja jogosult a fogantatással kezdődő és a természetes haláláig ívelő emberi élet védelmére. Érténünk kell azt a jelentést, amelyet az Európát természetellenesen kettéosztó Berlini Fal hordoz: ez a fal mindaddig nem fog teljesen ledőlni, amíg Európa érzéketlen marad az emberi élet értéke iránt. A kommunista elnyomás azon az életről alkotott materialista látomáson alapult, amelyből az ember misztériuma, az ember méltósága és minden egyes személyiség iránti értetlenség is fakadt. Csakhogy a materializmus a maga gyakorlati formájában átjárta az egész nyugati világot is! Éppen ezért Európa legteljesebb és legigazibb egysége mindaddig nem valósulhat meg, amíg meg nem haladjuk ezt az anyagelvűséget. Ha képesek vagyunk arra a felismerésre, hogy akár a legkisebb vagy legszegényebb embertársunk, a megfogant gyermek is emberi személy, akkor ez a materializmus feletti teljes győzelem irányába mutató olyan jelenség, amely egyben szavatolja az egyenlőségen, demokrácián, szabadságon és szolidaritáson alapuló európai egység biztonságát is.”

A külső terrorizmussal kapcsolatos félelmek és az ellene indított harc szorongásos idején hadd utaljunk Kalkuttai Teréz Anya azon, belső terrorizmust leplező szavaira, amelyeket a Nobel-békedíjjal való kitüntetésekor intézett a világ vezetőihez:

„A béke legveszélyesebb felforgatója: az abortusz.”

Judie Brown, az amerikai Életvédő Szövetség elnöke a 42 millió magzatgyermek csontvázára épült New York-i agyagkolosszus lábázatának leomlása után ismételte meg: *„a terrorizmus legszélsőségesebb formája: az abortusz.”*

Míg az abortuszháború valóban a heródesi politikák folytatása (csak más, rejtettebb eszközökkel), a Teremtőt nem lehet becsapni: a szívéből nőtt Életfárló letöri a száraz ágat...

Vessünk hát véget a Teremtőtől ajándékba kapott termékenység pusztításának, máskülönben a „bűneink miatt” gyúló, szent harag nyomán beteljesedik rajtunk ez a nemzetelhajtást követő büntetés: *Az Úr adta, az ember elvette, űr lett helyette!*⁴³

Mert ezt az űrt sem a természet, sem az azt Teremtő nem szereti. A hiány, a veszteség iszonyatát ez az ősi biofizikai, demográfiai értelemben is érvényes törvény definiálja:

43 TÉGLÁSY Imre: *Nemzetelhajtás* (verskézirat)

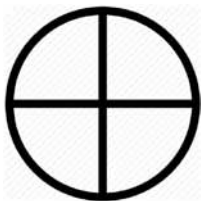
A természet visszariad az űrtől. (Natura abhorret vacuo.)

Történelmi példák hosszú sorát hozhatjuk annak igazolására, hogy a Teremtő fenti törvénye mindig és minden emberi közösségre érvényes. Azok a népek és nemzetek, melyek bármely ok miatt szembeszálltak a szaporodásra készítő isteni paranccsal, megfogyva aztán törve is kihullottak a történelem rostáján. *Úgy, ahogyan Kőlcsey írta rólunk, magyarokról:*

És más hon áll a négy folyam partjára, / más szózat és más keblű nép.”⁴⁴

Utoljára, de reményeim szerint korántsem végezetül hadd hozakodjak elő egy különös üzenettel, amelyet tavaly nyáron hoztak a szerb-magyar határon illegálisan átkelő, hírvivő „angyalok”.

A fényképen a Vajdaság (ma:Szerbia) felől érkező, Szíriából származó bevándorók pihennek az ásothalmi erdő szélén és gyájtenek erőt a továbbhaladáshoz. Előttük két kisgyermek, ők a „mi” szír angyalaink, akik üzenetet hoztak. Ezt az ábrát írták száraz ággal háromszor a magyar „anyaország” ásothalmi porába:

Ez a győztesek jele. E az a győztesek „konstantinuszi” jelszava: Ebben a jelben győzni fogsz. A jel pedig a férfiban és nőben megnyilatkozó Nemző-Teremtő Istent, a Földanyát idézi. Valahogy úgy, ahogyan a mi magyar őseink is ezt rajzolták föl mielőtt megszegették az Életből készült búzakenyeret.

Békét tehát az anyaméhben, békét az anyaföldön!

Ha Teremtő erre téved, találjon még férfit és asszonyt, földet és vizet, hogy belőlük magyar életet gyúrjon!

44 KÖLCSEY Ferenc: *Zrínyi második éneke*, 1823.